

«Κάνε κάτι Αριστερό...»

Του ΠΑΣΧΟΥ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗ

Θα αποφύγουμε να μπούμε στον πειρασμό για να πούμε ότι «και η κακή μέρα από το πρωί φαίνεται». Βεβαίως, η νέα αριστερή διακυβέρνηση του τόπου ξεκίνησε με το ζερβό. Το κόστος των ελληνικών ομολόγων εκτινάχτηκε στα ύψη: η απόδοση των τριετών ήταν την Πέμπτη στο 19,25%· η απόδοση του πενταετούς ελληνικού τίτλου σημείωσε άνοδο 40 μονάδων βάσης κι έφτασε στο 14,40%· σε ανοδική τροχιά βρισκόταν και η απόδοση του δεκαετούς, που υπερέβη το 11%. Το Χρηματιστήριο Αθηνών κατακρημνίστηκε στην περιοχή των επτακοσίων μονάδων και όσοι νομίζουν ότι το Χρηματιστήριο είναι απλώς οι «κακές αγορές», πρέπει να μάθουν ότι οι μετοχές με τη μεγαλύτερη πτώση είναι των τραπεζών, αυτές που ανήκουν στο ελληνικό κράτος με αποτέλεσμα να γίνουμε άπαντες φτωχότεροι.

Παρ' όλα αυτά, πρέπει όλοι να διατηρήσουμε την ψυχραιμία μας. Ας ελπίσουμε ότι αυτή η πρώτη εβδομάδα – αν και θα έχει κόστος για την οικονομία – είναι στο πλαίσιο της κατά Δραγασάκη «βίαιης προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ στην πραγματικότητα». Η τελευταία, ως γνωστόν, δεν διαμορφώνεται από τις επιθυμίες, αλλά από περιορισμούς. Αυτούς που φαίνεται να μην καταλαβαίνουν οι υπουργοί της «πρώτης φοράς...» και άρχισαν να εξαγγέλλουν περισσότερα από όσα έλεγαν ως ανεύθυνη αντιπολίτευση.

Τι δεν είπαν αμέσως μετά την ορκωμοσία... Τα συνόψισε μια χαρά η συνάδελφος Δώρα Αντωνίου («Καθημερινή» 19.1.2015): «Σταματούν τα σχέδια ιδιωτικοποίησης για ΔΕΗ, ΑΔΜΗΕ, ΕΛΠΕ (Π. Λαφαζάνης), σταματά η διαδικασία ιδιωτικοποίησης των περιφερειακών αεροδρομίων (Γ. Σταθάκης), δεν θα συνεχιστεί η διαδικασία ιδιωτικοποίησης των λιμένων (Θ. Δρίτσας), ανακαλούνται οι απολύσεις και οι διαθεσιμότητες που έγιναν βάσει Μνημονίου (Ν. Βούτσος), επαναπροσλαμβάνονται όλοι οι υπάλληλοι που τέθηκαν εκτός Δημοσίου βάσει Μνημονίου (Γ. Κατρούγκαλος), ένας ένας θα καταργηθούν όλοι οι εφαρμοστικοί νόμοι (Π. Λαφαζάνης), 12.000 ευρώ αφορολόγητο και κατάργηση του ΕΝΦΙΑ για τους αγρότες (Π. Λαφαζάνης), κατάργηση του εισιτηρίου των 5 ευρώ στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων και της καταβολής ενός ευρώ ανά συνταγή (Ανδρέας Ξανθός), επιστρέφουν στις θέσεις τους όλοι οι απολυμένοι και διαθέσιμοι καθηγητές, διοικητικοί υπάλληλοι και σχολικοί φύλακες (Τάσος Κουράκης)».

Να σημειώσουμε βέβαια εδώ ότι να μην υποσχέθηκαν ότι θα τους προσλάβουν όλους, αλλά δεν είναι σίγουρο ότι θα τους πληρώσουν κιόλας. Ή, έστω, σε τι νόμισμα θα τους πληρώνουν αφού τα ερωτήματα για την παραμονή μας στην Ευρωζώνη πυκνώνουν. «Το εννοεί σοβαρά ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θέλει να παραμείνει στο ευρώ;» αναρωτήθηκε ο Simon Nixon. «Από την περασμένη Δευτέρα δεν υπάρχει ούτε μία κίνηση που να δείχνει ότι κινείται προς αυτή την κατεύθυνση». Και ο Simon Nixon δεν είναι τυχαίος. Είναι βασικός αρθρογράφος της Wall Street Journal, με μεγάλη επιρροή.

Βεβαίως, πολλοί θα αναρωτηθούν τι σόι αριστερή διακυβέρνηση θα είχαμε αν δεν έκανε κάτι αριστερό.

Η πραγματικότητα δεν διαμορφώνεται από τις επιθυμίες, αλλά από περιορισμούς. Αυτούς που φαίνεται να μην καταλαβαίνουν οι υπουργοί της «πρώτης φοράς...» και άρχισαν να εξαγγέλλουν περισσότερα από όσα έλεγαν ως ανεύθυνη αντιπολίτευση.

Δίκιο έχουν, αλλά είναι πολλά τα αριστερά που μπορούν να γίνουν, στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που περνάμε, χωρίς να φλερτάρουμε κατ' ανάγκη με την καταστροφή. Υπάρχουν θεσμικά ελλείμματα στη χώρα, για τα οποία δυστυχώς δεν ακούσαμε πολλά.

Προτροπή Economist

Μπορεί να φανεί περιεργό, αλλά κάτι αριστερό προτείνει και ο Economist στο κύριο άρθρο του τελευταίου τεύχους του (31.1.2015) υιοθετώντας κατ' ουσίαν την προεκλογική πρόταση του κ. Γιώργου Παπανδρέου: «Κάντε τον κ. Τσίπρα να πετάξει στα σκουπίδια τον παλαβό σοσιαλισμό του και να αφοσιωθεί στις δομικές μεταρρυθμίσεις με αντάλλαγμα τη διαγραφή του χρέους, είτε σπρώχνοντας τις ωριμάνσεις ακόμη μακρύτερα ή, ακόμη καλύτερα, μειώνοντας την ονομαστική του αξία. Ο κ. Τσίπρας μπορεί να ικανοποιήσει τις αριστερές του παρορμήσεις τσακίζοντας τα προστατευμένα ολιγοπώλια και αντιμετωπίζοντας τη διαφθορά. Ο συνδυασμός της μακροοικονομικής διευκόλυνσης με τις μικροοικονομικές δομικές μεταρρυθμίσεις μπορεί να αποτελέσει ακόμη και υπόδειγμα για άλλες χώρες, όπως η Ιταλία και η Γαλλία».

Θα μπορούσε να δώσει πολλά αριστερά δείγματα γραφής η νέα κυβέρνηση. Προτίμησε τα λαϊκιστικά και γι' αυτό θα αποτύχει δεξιά.

Η καταπολέμηση της διαφθοράς, η ρύθμιση των σχέσεων του οικονομικομιντιακού συστήματος με το κράτος, το τσάκισμα των ολιγοπωλίων είναι αριστερή πολιτική, για την οποία μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει απροσδόκτους συμμάχους. Ο σοσιαλδημοκράτης αντικαγκελάριος της Γερμανίας Ζίγκμαρ Γκάμπριελ εξέφρασε πρόσφατα την ελπίδα πως η ελληνική κυβέρνηση «θα επιτύχει να διαλύσει το σύστημα διαφθοράς και της ευνοιοκρατίας» που οδήγησε την Ελλάδα στην αποτυχία επί χρόνια. Ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου, Μάρτιν Σουλτς, δήλωσε στην εφημερίδα Bild ότι «θέλω να ενθαρρύνω τον Τσίπρα να επιβάλει επιτέλους φόρο στους δισεκατομμυριούχους που έχουν τοποθετήσει τα χρήματά τους στο εξωτερικό». Ακόμη και ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε συχνά αναφέρεται στον αρνητικό ρόλο των ελληνικών ελίτ, που όχι μόνο φρενάρουν τις δομικές μεταρρυθμίσεις αλλά μεταφέρουν και το βάρος της κρίσης στους πιο αδύναμους.

Η αλήθεια είναι πως προεκλογικώς ο ΣΥΡΙΖΑ είπε πολλά για τη διαπλοκή και τη διαφθορά. Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι σε κάθε προεκλογική περίοδο λέγονται πολλά. Όμως, η απελευθέρωση της ελληνικής οικονομίας από τον βραχνά των ολιγοπωλίων και την οικονομικοπολιτική διαπλοκή μπορεί να δημιουργήσει πόρους έτσι ώστε να χρηματοδοτηθούν και τα αναγκαία κοινωνικά προγράμματα. Αρκεί βέβαια η κυβέρνηση να το επιλέξει, αντί να δίνει μάχες για το θεαθήναι, τάχα μου αριστερές...

Πρώτες εξαγγελίες

Ευτυχώς ακούσαμε τη νέα αναπληρώτρια υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου να εξαγγέλλει νέο νόμο για την ιθαγένεια των παιδιών που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα, αλλά δεν ακούσαμε ακόμα τον νέο υπουργό Δικαιοσύνης κ. Νίκο Παρασκευόπουλο να λέει κάτι για το σύμφωνο συμβίωσης ομόφυλων ζευγαριών, το οποίο εκτός από το γεγονός ότι μας κάνει ρεζίλι των σκυλιών της οικογένειάς μας, έχει και οικονομικό κόστος. Η χώρα καλείται να πληρώσει τα πρώτα πρόστιμα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κι έρχονται και άλλα.

Βεβαίως ο κ. Παρασκευόπουλος έχει μακρά θητεία στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πιθανολογούμε ότι θα προχωρήσει σε τέτοιες μεταρρυθμίσεις, αλλά θα ήταν διαφορετική η εικόνα της κυβέρνησης την πρώτη εβδομάδα εάν δεν έδιναν τον τόνο τα αλαλάζοντα κύμβαλα και αντί για προσλήψεις αποκρατικοποιήσεις εξαγγέλλονταν μέτρα ουσιαστικών θεσμικών μεταβολών. Για παράδειγμα, ο νέος υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Νίκος Βούτσος θα μπορούσε να πει κάτι πιο αριστερό από το λαϊκιστικό της επαναπροσλήψης των σχολικών φυλάκων. Θα μπορούσε να προαναγγείλει τη νέα σχέση κεντρικού κράτους-τοπικής αυτοδιοίκησης, η οποία θα έχει το δικαίωμα πρόσληψης και απόλυσης υπαλλήλων στα κτίρια που διαχειρίζεται. Αυτό όμως προϋποθέτει αλλαγή της δεξιάς φιλοσοφίας που κυριαρχεί στην Ελλάδα και θέλει την Τ.Α. αποπαίδι του κεντρικού κράτους, το οποίο απολύει ή προσλαμβάνει για πάρτη της. Θέλει αυτοτελείς πόρους, κι έτσι η κυβέρνηση θα γλιτώνει και τον βραχνά του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων. Με τα δικά τους λεφτά και υπό το άγρυπνο μάτι των δημοτών οι δήμαρχοι θα έκαναν καλύτερη κατανομή των πόρων τους, είτε προσλαμβάνοντας σχολικούς φύλακες, είτε δημοτικούς αστυνομικούς, είτε... οργανοπαίκτες.

Στην ταινία «Aprile» του Νάνι Μορέτι, ο πρωταγωνιστής παρακολουθεί στην τηλεόραση μια ομιλία του Μάσιμο ντ' Αλέμα και ξαφνικά αρχίζει να φωνάζει: «Πες κάτι αριστερό. Πες κάτι και ως μπν είναι αριστερό, κάτι πολιτισμένο». Το ίδιο θα μπορούσε να πει κι ένας νουνεχής πολίτης στον κ. Αλέξη Τσίπρα. «Κάνε κάτι αριστερό. Κάνε κάτι και ως μπν είναι αριστερό, κάτι λογικό». Θα μπορούσε να δώσει πολλά αριστερά δείγματα γραφής η νέα κυβέρνηση. Προτίμησε τα λαϊκιστικά και γι' αυτό θα αποτύχει δεξιά. Ακόμη και αν αποφύγουμε την εθνική καταστροφή της εξόδου από το ευρώ, το καλύτερο που μπορούμε να περιμένουμε είναι η αναπαραγωγή αυτής της μίζερης κατάστασης, ντυμένες όμως αυτή τη φορά με πολλά «επαναστατικά συνθήματα».